

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 10 - època 2 - número 61 - octubre 2002 - exemplar gratuït

Centenari del Casino

La nova escola

Argentona cívica

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

amona

Distribuidor oficial

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina
Advocat col. 1452

Esther Escoda
Advocat col. 1491

Salvador Guillamón
Advocat col. 27.167

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 61 - Octubre 2002 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Bachs, J. Farnadas, F. Molist i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU i PP.

Cap de Redacció: Martí López.
Redacció: Gisela Rodríguez.
Rúbriques: Emili Amargant, Llorenç Soldevila, Rosa Vila.
Fotografies: Marc Duran, Martí López, Xavier Lorente, Jordi Silva, Gisela Rodríguez, Carme Ruano, Rosa Vila.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Carles Carvajal.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Litografia del centenari del Casino.

6-8. 100 anys del Casino

El Casino d'Argentona celebra el seu centenari carregat d'actes i amb la intenció de mostrar la voluntat d'obrir-se al poble.

9. 092, el nou telèfon de la Policia

Des d'aquest estiu els argentonins tenen una manera més fàcil per contactar amb la Policia en cas d'emergència. Tan sols marcant el 092.

10-11. De festes

Unes 100.000 persones van gaudir de la Festa Major i de la Fira de Terrissa, marcades per la celebració dels 10 anys dels Diablers d'Argentona i la polèmica catalanització de Sant Domingo.

12-13. La nova escola

Des del 16 de setembre funciona oficialment l'escola Les Fonts, que enceta una nova via educativa amb dues classes de p3 i una de p4.

18. Festa Picant

El 8 de setembre passat tingué lloc la Festa per celebrar que la Font Picant ja és del poble. Unes 1.000 persones rememoren velles tradicions com beure l'aigua de la font amb un anís.

21. L'Argentona cívica

Argentona Cívica és el nom del projecte en el qual Hermínia Cortés i Antònia Toran treballen per conscienciar de la importància d'entendre'ns entre uns i altres i respectar el medi natural de la vila.

24. Fins al cim

David Farell, Pepe Moreno i Josep Teixidó, del Grup de Muntanya d'Argentona, van fer el cim del Huayna Potosí i l'Illimani, dos sis mil dels Andes.

Editorial

El Casino d'Argentona està d'enhorabona. Cent anys de vida són un bon motiu de celebració i aquest any l'entitat ha arribat a aquesta fita. Ara la seva voluntat és la de convertir-se en una entitat oberta a tohom i demostrar que tot i haver complert 100 anys no són elitistes.

Elitisme aparcat

El Casino d'Argentona està d'enhorabona. Cent anys de vida són un bon motiu de celebració i aquest any l'entitat ha arribat a aquesta fita. Lluny queda ja aquell 1902 en què una colla d'estiuejants del poble van decidir crear una associació per poder-se reunir durant els estius que passaven a la vila i fer més amena la seva estada al poble. Van començar per un edifici que tenia pista de ball, sales de reunions, un bar i la posterior construcció d'una piscina, mentre que uns anys més tard van construir un complex esportiu amb dues pistes de tennis i una pista poliesportiva. Uns privilegis dels quals la gent del poble no podia gaudir. De manera que s'havien de conformar de quedar-se escoltant des de fora el xipolleig de l'aigua que feien els de la colònia i esperar-se que els estiuejants tornessin a la gran ciutat per poder fer servir, uns anys més tard, la piscina i les pistes de tennis. Tot això ha creat durant molts anys una certa incomoditat i malestar en els argentonins, que veien com se'ls barrava el pas en un complex de la seva vila. Són molts els qui s'han intentat "colar" al recinte del Casino i diverses les picabaralles que hi ha hagut entre joves argentonins i joves de la colònia, com per exemple els partits de futbol sala entre uns i altres en què quasi sempre arribaven pràcticament a les mans. Però des de fa uns anys el Casino ha intentat solucionar això permetent a tots els argentonins entrar al recinte, pagant tan sols el petit peatge de fer-se soci, de la mateixa manera que fan els membres de la colònia estiuejant. Ara la seva voluntat és la de convertir-se en una entitat oberta a tohom i demostrar que tot i haver complert 100 anys no són elitistes ni carques. La paraula la tenen ara els argentonins, que hauran de decidir si es volen barrejar amb els estiuejants o no. Veurem què diuen.

Carta de l'alcalde

La Font Picant ja és de tots: Argentona hi surt guanyant

Darrerament, hem sentit a dir que la Font Picant ha tingut un cost per a l'Ajuntament. Això és estrictament fals. S'ha actuat amb discreció, tenacitat, eficàcia i eficiència per aconseguir el que tots volíem.

MIU

S'ha signat l'escriptura pública davant de notari a partir de la qual la Font Picant i tot el bosc del seu entorn han passat a ser propietat de l'Ajuntament i, per tant, de tot el poble d'Argentona. L'assoliment d'aquesta antiga reivindicació de la nostra vila és una fita històrica. És una notícia molt esperada, de les que formen part d'un projecte de poble. Aquest fet és un símbol molt important de com estem millorant Argentona entre tots. És un exemple del fet que a Argentona tenim motius per ser optimistes en el present i en el futur de la nostra vila.

Darrerament, hem sentit a dir que la Font Picant ha tingut un cost per a l'Ajuntament. Això és estrictament fals. Fins ara l'Ajuntament tenia un patrimoni format per dues parcel·les amb un determinat valor en les quals no es podia fer cap mena d'actuació per construir-hi habitatge social. Ara, això ho ha canviat per la Font Picant i els seus voltants més una quantitat de diners per arranjar-la, que globalment tenen exactament el mateix valor. Tenim el mateix patrimoni que teníem abans, tal com s'exigeix legalment en tota permuta i com ha certificat, segons és preceptiu, la Generalitat de Catalunya. Hi ha, però, una diferència bàsica: ara la Font Picant i els seus entorns ja són de tot el poble d'Argentona i, a més, sense que es faci cap construcció d'habitatges a tota la zona, una de les reivindicacions per les quals s'havia lluitat històricament i fins avui. Això és el que volia la gran majoria de les persones de la nostra vila. I s'ha aconseguit amb un acord econòmicament equilibrat entre l'Ajuntament i la propietat privada. S'ha actuat, doncs, amb discreció, tenacitat, eficàcia i eficiència per aconseguir el que tots volíem. Ara ja s'ha demanat a totes les entitats de la vila, així com a les escoles i a l'IES, que ens facin arribar les seves idees sobre la rehabilitació de la Font Picant. També els Amics de les Fonts d'Argentona començaran aviat a treballar per avaluar les possibilitats de recuperar l'aigua de la mina original. Al mateix temps, immediatament es convocarà un concurs d'idees entre professionals per veure com es pot arranjar la Font i el seu entorn. Les propostes seran exposades públicament perquè tothom hi pugui dir la seva abans de fer el projecte definitiu i les obres d'arranjament corresponents.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Els perquès d'una argentonina

Com a argentonina que sóc de naixement, tinc moltes preguntes a fer del perquè de moltes coses que passen i passaran al nostre poble. Tot poble té una columna vertebral, en el nostre cas és el carrer Gran, l'eix d'Argentona, encara que sigui tort, alt i baix o mal girbat, però és tal com ha estat sempre, malgrat que alguns anys enrere s'hi van fer alguns disbarats, però pregunto: hem de tolerar que ens el canviïn de com és?

Per què els pobles conserven el casc vell rehabilitant les façanes i aquí les volen tirar? Per què nosaltres hem de permetre que desaparegui cal Guardiola? Per què la Font de Sant Domingo tal com és i les tres cases que segueixen fins a l'Ajuntament van a terra? Per diners? Per què no es pot arranjar les façanes amb aquests llindars de pedra que tenen? Per què no es pot fer dins d'equipaments que ens fan molta falta a la nostra vila? Per què a cal Guardiola es va treure la placa de recordança del personatge que hi va fer estada, Mossèn Cinto Verdagué? Per què en aquest lloc hem de veure pisos moderns i botigues? A quin preu? Per què a can Doro no es pot fer el Casal dels Avis, si més no?

Per què amics meus no pensen el que passarà d'aquí a pocs anys? La "paret de les mentides" els farà nosa i Cap de Creus, una paret emblemàtica de la nostra Argentona, també anirà a terra, per què? Per què no quedarà bé amb el que es té pensat fer?

Per què els argentonins tenim por de dir les coses clares als quatre vents?

Per què no fem pinya tots plegats defensant allò que és estimat i nostre de sempre?

Per què tots rondinem, critiquem i no fem res més que això?

És trist que el cuc de l'amor pel nostre poble i el carrer Gran, eix d'Argentona, quedi malmès.

Lourdes Colominas

Benvingut a Argentona

El bisbe Joan Godayol ens va visitar a Argentona la vigília de la Festa Major d'enguany. Va ser una visita per retrobar-se amb uns vells amics argentonins, compartint unes hores entranyables de diàleg i passeig pel poble, així com per explicar a la ràdio coses molt interessants i manifestar el seu agraïment més sincer a les autoritats i al

El bisbe Joan Godayol, al centre de la fotografia, envoltat d'amics argentonins.

poble d'Argentona per la seva col·laboració i ajuda en una causa comuna a l'Altiplà del Perú. Va acabar el recorregut a la Parròquia amb la finalitat de visitar el Museu del Càntir.

Finalitzada la visita a la vila ens vam dirigir a casa meua per brindar en companyia d'uns altres amics i visitants il·lustres: el Dr. Sancho Jara, de procedència peruana, i la seva distingida esposa, residents amb la família a Reus (Tarragona). Tots plegats vam gaudir de la memòria de vells records i ens vam reafirmar, com ho vam fer amb els amics d'Argentona, pel present i per un futur ple en l'amistat i la col·laboració ciutadana.

Amb el bisbe Joan, que és el màxim representant de l'Església a la Prelatura d'Ayaviri (territori similar en extensió a Catalunya), vaig compartir cinc anys de la meua vida amb molta il·lusió en convivència amb el poble andí.

Molt de tot i res de res per sobreviure. Velles i dissortades terres andines, pobres i marginades, de gent bona de rostres bruns, cossos xapats i forts. No n'hi ha d'altres! Ells són els descendents d'un imperi gran i poderós, els inques, el Gran Imperi del Sol. Inti Raymi, víctimes sense pietat del poder colonial europeu com també ho van ser Àsia i Àfrica. Van ser envaïts i espoliats per la luxúria de l'or. Aquell gran univers de cultura i saviesa inca és ara una terra misèria i pobre. Per aquell holocaust colonial de l'explotació avui no poden alimentar els seus fills. Les flors de l'Amèrica no poden donar fruits perquè no hi ha futur per a aquest poble ni per als seus infants... Ho podem veure cada dia per la finestreta de la caixa

tonta de les nostres llars. Una trista realitat arreu dels continents d'aquest meravellós planeta blau... Jo no ho puc mirar i segur que molts de vosaltres tampoc! Sempre tinc present aquells rostres gentils: els infants andins de mirada penetrant i dolça a la vegada, que passen fam i necessitats de tot ordre mentre els governants de l'imperi del poder del planeta Terra van fent la guerra sense pietat. Increïble! Els que pugueu, val la pena apropar-s'hi per veure i tocar amb les pròpies mans aquesta trista realitat.

Una petita reflexió per a tots nosaltres. Cal no mirar tant el nostre rostre i mirar molt més el dels humans del nostre entorn. Ens farà bé per alleugerir les cabòries i preocupacions pròpies de la nostra societat de consum, de la mal anomenada societat del benestar...

En Joan Godayol i Colom és missioner des de fa molts anys en aquest país del Perú com tants altres religiosos i laics voluntaris que viuen i treballen en l'anonimat, uns perduts en les altures i tants altres per les selves més inhòspites. Hi ha una renglera de dones i homes que van donar la seva vida per fer recuperar la dignitat i la vida als altres germans esclaus i marginats arreu del planeta. Siguem avui més solidaris que mai. Arreu del món hi ha rostres innocents per ajudar en la mesura de les nostres possibilitats. Pel que fa al món andí i al bisbe Joan, tenen el nostre suport. Reforçarem des d'Argentona el nostre ajut solidari amb actuacions que anirem anunciant.

Joan Pannon

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 25 de novembre del 2002 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com
Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Imatge del bar del Casino l'any 1942.

El Casino va ser un dels primers a

CENT ANYS,

L'any 1902 un grup d'estiuejants d'Argentona van voler crear un casal on es poguessin trobar i fer reunions, conferències, activitats per als fills... I és que en aquella època la colònia argentonina era molt nombrosa i activa. D'aquesta manera va néixer el Casino d'Argentona. Prop d'una trentena de famílies es van fer sòcies de l'entitat per fer més agradables els estius que passaven a la vila. Per arribar a aquesta finalitat, diversos socis es van reunir per signar un contracte d'arrendament dels primers terrenys que tingué el Casino. Entre els socis, hi havia el prestigiós arquitecte Josep Puig i Cadafalch, que va ser qui es va encarregar de dissenyar i portar a terme la construcció del Casino. D'aquesta manera els socis van tenir un edifici d'una única planta que disposava d'una àmplia sala de ball, un servei de bar i una sala de reunions, entre altres dependències.

Els primers dirigents. La primera junta rectora estava formada per Cayetano Marfà i Artigas, Leandro Jover i Peix i Josep Pascual i Ballot, i Isidor Valls n'era el president. Però són poques les coses que se saben del Casino d'abans del 1929, ja que com diu l'actual president de l'entitat, Ramon Tort, "tots els documents del Govern Civil parteixen d'aquesta data i tot el que era anterior, sigui per la guerra, sigui pel que sigui es van estripar o es van cremar. Però hi ha fotos i postals amb la imatge del Casino dels primers anys".

L'any 29 es va pensar seriosament en la possibilitat d'adquirir en propietat els terrenys del Casino. Durant aquell any es van començar a fer més activitats i es va creure molt oportú dotar el recinte d'un espai esportiu on es poguessin dur a terme activitats més importants. Finalment l'any 1931 es van poder emparaular

uns terrenys davant del Casino on es van construir dues pistes de tennis, una pista poliesportiva i un parc infantil.

L'any 1946, sent president de l'entitat el senyor Antonio Marfà es van comprar aquests terrenys que tenien l'avantatge de disposar de llums per il·luminar les pistes, i es convertia d'aquesta manera en una de les instal·lacions de l'Estat pioneres a tenir llum artificial. Però la cosa no es va quedar aquí, ja que l'entitat es va afiliar a la Federació Catalana de Tennis, mentre n'era president Ramon Andreu Magrí, i amb això es va aconseguir que a les pistes d'Argentona se celebrés un torneig de tennis primer nacional, i més tard internacional, amb la qual cosa van passar per la vila les principals raquetes de casa i de l'estranger del moment. "Van ser juntament amb el Tennis Sagaró els primers clubs que organitzàvem tornejos internacionals." Pere Masip, Pere Loewe i Lluís

El Casino està d'enhorabona. Actualment està acabant els darrers cartutxos de la celebració del centenari de la seva associació. Lluny queda ja aquell 1902 en què un grup d'estiuejants va decidir buscar un lloc on reunir-se i passar uns estius diferents a la nostra vila. L'associació que de mica en mica va anar creixent fins arribar a les 154 famílies que actualment en són sòcies. Unes famílies que de pares a fills han fet créixer la llegenda del Casino passant unes vacances plenes de balls, competicions esportives i molta diversió.

Les festes han estat una constant dels 100 anys del Casino.

ganitzar torneigs de tennis internacional.

CENT ESTIUS

Imatge de la sala de ball de l'antic edifici.

El Casino va apadrinar l'última Festa de la Vellesa.

Bruguera (el pare de Sergi Bruguera) són els noms d'alguns campions del torneig de tennis del Casino que es va celebrar entre els anys 43 i 78. En categoria femenina, Alicia Guri i Mercedes Guix van ser algunes de les campiones d'un torneig que es va començar a disputar l'any 52. Però per sobre de tot cal destacar Emili Martínez, vencedor del torneig en vuit edicions.

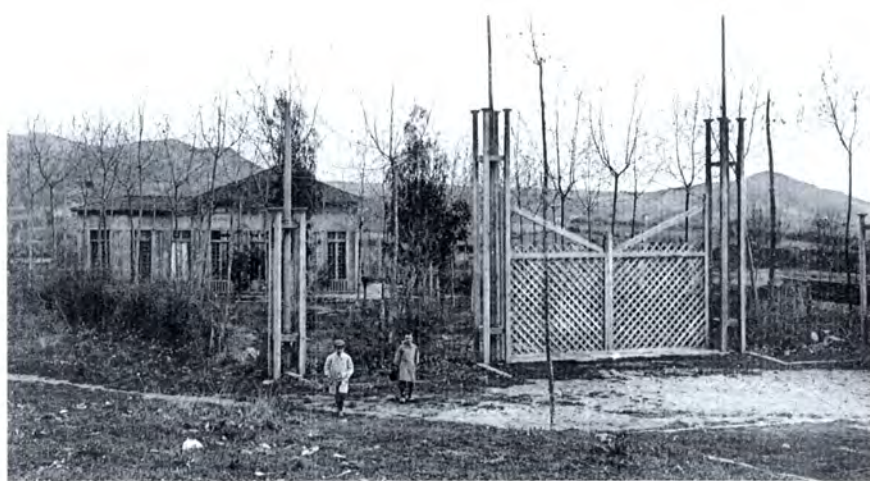
L'any 1966 es va construir dins el Casino una piscina que durant l'hivern utilitzaven els nens del poble a través de cursos de natació, de la mateixa manera que durant l'època hivernal les pistes de tennis eren utilitzades pels argentonins que desitjaven perfeccionar la seva tècnica. En aquells anys es va decidir arreglar l'edifici antic del Casino a causa del seu

estat precari i la Junta va veure en l'enderroc la millor manera d'aixecar amb força els fonaments del nou Casino i de passada donar una imatge renovada a l'entitat.

100 anys d'esports. Durant aquests 100 anys el camp de futbol ha estat l'escenari de curioses competicions ludicoesportives com ara partits de futbol de casats del poble contra casats del Casino, entre solters del Casino, un concurs hípic i fins i tot gimcanes automobilístiques, així com també concursos de petanca, ping-pong, partits de bàsquet i futbol sala. Precisament en futbol sala, Tort recorda algunes trifugues com a conseqüència dels partits que disputaven els joves d'Argenton amb els joves de la colònia. "Fèiem partits al Centre Parroquial i vam haver de

deixar-los de fer perquè quasi acabàvem a bufetades." Els del Casino també feien curses de ciclisme com és el cas de la pujada a Burriac. Actualment es fan concursos de bridge, dòmino, escacs, petanca, golf, etc.

Tort, que fa seixanta anys que viu a Argenton, lamenta el malentès que s'ha produït en el poble, que sempre ha vist el Casino com una cosa aliena a ells: "Sempre hi ha hagut aquesta barrera que sembla que el Casino sigui exclusiu pels estiuejants. I això no és així ja que nosaltres l'única cosa que demanem per entrar a les instal·lacions és que t'has de fer soci. Mai hem tancat les portes als argentonins. Sembla que de mica en mica la barrera s'està trencant i cada vegada hi ha més residents del poble que en són socis".

El primer edifici va se dissenyat per Puig i Cadafalch.

Ramon Tort vol deixar clar que la seva entitat no es tanca només als estiuejants d'Argentona i que les persones de la vila hi són ben acceptades. "Fem unes colònies d'estiu on hi poden anar fills de socis i fills de no socis. Això vol dir que nosaltres cuidem molt la gent del poble, sobretot la gent gran, ja que aquests ens porten els fills i aquests els seus fills, amb la qual cosa hi ha una continuïtat que ens ha permès arribar al centenari."

Una mostra evident de la vitalitat que viu el Casino és la quantitat de socis que té: 154 famílies. Ramon Tort ens avança un canvi que estan fent amb el sistema de socis: "des de l'any passat estem variant el sistema i fem socis individuals. Això permet que puguin entrar joves sense que sigui obligatori que entri el pare o la mare". Un dels èxits de l'entitat ha estat la Festa del Casino, que anys enrere havia arribat a ser una de les festes més destacades del poble. "Durant una època va ser una de les festes més esperades de la joventut perquè era una bona oportunitat per anar a lluir les seves qualitats en el ball i disfrutar."

Ramon Tort és un dels vint-i-un presidents que ha tingut aquesta entitat, que presideix des de 1995 amb el suport d'una junta molt treballadora. Tort va començar la seva relació amb Argentona d'una manera ben curiosa: fa seixanta anys va tenir un accident de cotxe amb la seva família a Vilassar. Es van quedar a l'Hotel Solé i es va enamorar de la vila. Des de llavors ha passat tots els estius a Argentona i se sent perfectament integrat al poble, on són molts els qui el coneixen.

Actes del centenari. Les activitats que durant aquest estiu s'han organitzat per celebrar els cent anys de vida de l'entitat han estat molt nombroses. S'han fet campionats de tennis, golf, natació, futbol amb el tradicional enfrontament entre casats i solters, ping-pong, petanca, bridge, escacs i dòmino, entre d'altres. I per

descansar de tant esforç s'han celebrat diversos sopars com és el cas del de tennis, en què va actuar el Màgic Andreu, el

sopar per celebrar el vint-i-tresè aniversari de la Revista del Centenari amb l'actuació dels nens i nenes del Casino, la Gala del Casino amb ball posterior a càrrec de l'orquestra Selva de Mar i, sobretot, la Nit del Centenari amb un recordat sopar que va acabar amb els ritmes funky-disco de la Fundació Tony Manero. Altres festes com la de l'Arròs i la del Confeti han demostrat que els socis del Casino tenen mil i una maneres de passar un estiu ben diferent i animat. Per clausurar la celebració del centenari es farà un concert de música de cambra a l'església i un refrigeri per a tots els participants el proper 14 de desembre.

A la Festa de l'Empleat

La primera vegada que vaig veure el meu nom escrit al capdavant d'un article publicat en una revista va ser al *Crit* número 25, l'agost de 1971. D'aleshores ençà l'afició a escriure –o si es vol l'exercici de periodista amateur i local– s'ha encaminat cap al gènere de l'entrevista i la biografia.

Doncs bé, la meua primera entrevista va ser publicada en el *Crit* número 26 del mes d'octubre de 1971 i té com a teló de fons el Casino d'Argentona.

Situem-nos. Som a l'any 1971, ja ho he escrit. La cançó estiuenca d'aquell any era "Help" i la interpretava un holandès anomenat Tony Ronald.

L'11 de setembre, precisament, havia d'actuar al Casino amenitzant la Festa de l'Empleat, una curiosa efemèride que s'anomenava així perquè "els socis del Casino voluntàriament dipositen propines en una safata que s'exposava entrant a mà esquerra. Després la recol·lecta se la reparteixen els empleats com a bons germans"¹.

Amb en Jaume Casas ens vàrem dir: "L'anem a trobar, li diem que som periodistes, l'entrevistem i de passada ens colarem al Casino i veurem l'actuació".

Primer obstacle: el porter. Un empleat zelós i bon vetllador de la futura propina que no ens va deixar passar. Què hi farem. Girem cua i cap al Bar Núria a fer un toc.

Entrem al Núria i, oh sorpresa!, en Tony Ronald allí assegut, enmig d'un parell de gogós –locució de l'època–

i bevent-se un gin-tònic.

–¿Y para qué periódico es la entrevista?

Que si era una publicació local. Que la llegien a tota la comarca. Que tenia molta acceptació i èxit entre els lectors...

–Bueno. A ver, pregunta.

Vàrem engegar el casset i començarem a preguntar.

Al mig de la conversa, va venir corrents un empleat del Casino –les propines fan miracles!– a dir-li que ja li tocava. Que no fes esperar la concurrència.

–Venid conmigo y continuamos después de la actuación.

Li exposàrem el que feia al cas: el Casino era un lloc privat i als del poble no els deixaven entrar.

–Venid conmigo –va repetir.

En el moment de franquejar l'entrada el porter va fer acció de barrar-nos el pas.

–Vienen conmigo –va dir en Tony Ronald.

Oli en un llum. Cap a dins. Com els senyors!

No recordo l'actuació, ni el repertori, ni si l'espectacle que portava fou del gust de la parròquia. Per no recordar, ni recordava la seva fesomia. Sort que encara guardo la foto que em va dedicar. Diu: "Para Emilio con afecto de su amigo..." i signa amb una perfecta cal·ligrafia: "Tony Ronald".

Emili Amargant

1. Crit núm. 26. Octubre 1971

Línia directa

Durant molts anys els argentonins han identificat el 797 13 13 amb el número de la Policia Local. La memorització del número potser facilitava la realització d'una trucada a un número complicat de marcar en cas d'emergència. A partir d'ara els vilatans encara tindran més a l'abast poder contactar amb els serveis policials.

Amb la posada en marxa de la nova línia telefònica. Tan sols trucant al 092, número que fan servir molts altres municipis, la Policia Local podrà atendre les seves demandes urgents. "El nou servei permet que si ve un visitant de fora i vol contactar amb la Policia Local n'hi ha prou que truqui al 092 i així no ha de saber el telèfon concret del poble", explica el cap de la Policia Local, Pere Anglada. I és que el 092 és el telèfon de la policia local de moltes ciutats i pobles, i d'aquesta manera Argentona es posa al mateix nivell d'altres ciutats potents. Pere Anglada ho veu així de positiu: "Nosaltres fins ara no ho teníem. Creiem que és un molt bon servei perquè el que es pretén amb això és apropar encara molt més l'organització, o sigui, que la gent tingui molt clar que hi ha un número que a través d'ell pugui contactar directament amb nosaltres".

El sotsinspector en cap vol recomanar als vilatans que per urgències o emergències truquin al 092 i per qualsevol altre tràmit administratiu ho facin al telèfon de sempre, el 93 797 13 13.

Un any de feina. Per arribar a disposar d'aquest servei, la Policia Local ha hagut d'esperar més d'un any. "Ja fa quasi un any que ho vam planificar i durant aquest any Telefònica ens ha estat fent les modificacions tècniques necessàries i des d'aquest estiu que és possible utilitzar el servei", comenta el cap de la Policia.

Tot i la utilització del nou número, Pere Anglada vol deixar clar que "el 13 13 és un número que no volem perdre, que fa molts i molts anys que tenim, pràcticament des del començament, i que és bo conservar-lo". El que passa és que s'ha d'anar acostumant la gent al nou número i per això als cotxes patrulla i motos de la Policia hi ha l'adhesiu del 092 per recordar-ho a la gent. "Ara

La Policia Local d'Argentona té des de l'estiu un nou telèfon per atendre urgències o emergències. És el 092, un número més fàcil de recordar que el 797 13 13 que de ben segur facilitarà les coses als ciutadans. D'aquesta manera, Argentona es posa al nivell d'altres ciutats i municipis catalans i estatals que també utilitzen aquesta línia per atendre de la millor manera el vilatà.

El 092 ja apareix en els nous cotxes de policia.

estem planificant una campanya perquè arribi a tothom perquè el que volem és apropar l'organització a la gent del poble. Ja vam fer un pas important amb el desplegament del policia de barri i aquest és un segon pas", diu el cap de la Policia.

Un pas endavant. Com es pot veure, Pere Anglada està convençut que la introducció del 092 és un pas endavant: "És una resposta immediata a totes les incidències, infraccions a les normatives vigents, situacions anòmales i en definitiva a tots els problemes que es produeixen en el municipi. Té un caràcter permanent, és a dir, funciona les 24 hores del dia i els 365 dies de l'any. És un mitjà de contacte, per contactar amb nosaltres de

manera més ràpida, pràctica i directa. Facilita la comunió".

Una altra actuació que durant aquest estiu ha fet la Policia Local d'Argentona per millorar els serveis al municipi ha estat unidireccionar els carrers Mestre Falla, Doctor Farrero i Abat Escarré per aconseguir encaixar amb el sector de la nova zona dels Cirés. "D'aquesta manera s'ha millorat la seguretat perquè s'han pintat nous passos de zebra, s'han posat stops a les cruïlles, s'ha millorat notablement la senyalització a tot el poble però concretament en aquests tres carrers", explica Pere Anglada, que també deixa clar que s'ha augmentat la zona blava amb 15 espais nous davant el bon resultat que està donant l'estacionament d'horari limitat.

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argentona (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

TODOS: CARLOS URIBE / XAVIER TORRES

FESTES M

El vint-i-unè concurs de pintura ràpida va donar el tret de sortida a una Festa Major molt participativa que venia marcada per dos aspectes: la celebració del desè aniversari de la Colla de Diablers d'Argentona i la polèmica catalanització del sant en la inscripció del càntir de l'any. Aquesta catalanització va tenir defensors, però també detractors que argumentaven que és tan català *Domingo* com *Domènec*. Part de les més de 5.600 persones que van comprar el càntir de l'any, que en la seva inscripció havia de constar el nom de *Sant Domènec*, van veure com algunes còpies que s'enduïen portaven escrits *Sant Domingo* i fins i tot *Sant Domènec*. Però lluny de fer més grossa la polèmica els argentonins es van abocar a la seva festa per passar quatre dies intensos d'activitats.

10 anys de Diablers. De les moltes entri-

tats que van participar a la Festa Major una de les que van tenir més protagonisme va ser la Colla dels Diablers, que va organitzar tres dels actes més participatius de la festa. És el cas del correfoc —que va gaudir de la presència dels Diablers de Montornès i els de la Jonquera—, una interessantíssima exposició sobre els deu anys de vida de la Colla i la quarta Repicatronada, que durant tres minuts va fer tremolar els fonaments de les cases de la vila.

Un altre dels èxits de les festes va ser la tercera edició de la Garrinada. Els joves de la vila van donar una lliçó de com s'han de fer les coses, organitzant un petit festival dins la Festa Major que incloïa música per a tots els gustos, teatre, tallers i competicions esportives que van omplir de vida els patis de l'escola Bernat de Riudemeia. Joves i no tan joves es van acostar a la Garrinada per degus-

tar els concerts de Radio Raheem, Sapo, Jaume Arnella i Dúmbala Canalla entre d'altres, que van combinar a la perfecció amb el teatre d'El Loco Brusca, el taller de diablers i de futbol americà, les competicions de bàsquet 3x3 i l'exhibició de l'Equip Català de Talladors d'Arbres. Cal destacar també l'espectacle teatral d'inauguració de la Garrinada, en què van actuar més de 80 joves de la vila dirigits per Cristina Navarro, Marta Hernández i Enric Domingo.

Les orquestres. Un dels pocs aspectes que no van acabar de convèncer els argentonins van ser les orquestres dels dos primers dies de la Festa Major. Dissabte 3, la Clau de Cinc no va estar a l'alçada del que es mereixia la Nit Boja, però la fallida més gran va arribar el dia de Sant Domingo amb l'actuació de l'Orquestra Galana. Davant la impossibi-

O G U D E S

litat de portar la Principal de la Bisbal per qüestions de dates, el recurs va ser la Galana. Tot i que el concert va ser correcte, en el ball van decebre i molta gent va preferir anar a dormir. Però la cosa es va recuperar dilluns i dimarts amb la presència de dues orquestres que parlen per si soles: La Salseta del Poble Sec, que celebrava el seu 25è aniversari, i la Cimarrón, que van tancar la Festa Major amb un gran espetec musical.

Un dels actes més esperats de la Festa van ser els focs artificials. Tot i començar amb un lleuger retard, els focs van tornar a captivar una part molt important del poble, que va poder gaudir d'un gran espectacle a càrrec de la Pirotecnia Igual.

Els més menuts van tenir una festa repleta d'actes destinats a ells amb quatre espectacles de qualitat organitzats pels membres de Xarxa, així com també la

cercavila que van muntar el dia 3 la Colla de Gegants d'Argentona i diverses colles convidades i que va omplir els carrers de la vila de gegants, capgrossos i molta gent.

Pel que fa al teatre cal destacar l'excel·lent rebuda que va tenir l'espectacle teatral *Poemes visuals*, de la Companyia Jordi Bertran, creant una nit màgica en una plaça de l'Església plena a vessar.

Les sardanes i havaneres van ser també uns dels actes més participatius de la festa, sobretot les havaneres, que van aplegar més de 800 persones a la pista del Centre Parroquial que van poder gaudir del bon recital del grup Marejol. L'esport va tornar a ser present a la vila amb un partit de futbol americà organitzat pels Llops d'Argentona, la cursa popular, que va tenir en Marcel Zamora el guanyador, i la pedalada popular, que

va aplegar petits i grans amb ganes de passejar-se en bicicleta.

Fira multitudinària. Pel que fa a la 52a Fira Internacional de la Terrissa, aquesta va atraure més de 100.000 visitants disposats a descobrir la ceràmica d'artistes arribats d'arreu del món. L'avançament de l'inici de la Fira va ser tot un èxit i el Patronat del Museu del Càntir ja ha avançat que l'any vinent la Fira també començarà el dia 3. Una altra vegada l'aixecament del càntir va atraure la curiositat de centenars de vilatans i visitants per veure la destresa i la força dels concursants. Pel que fa als guanyadors, Joan Xampeny es va endur el títol en categoria masculina després de ser l'únic concursant capaç d'aixecar el càntir de 200 kg, i en categoria femenina la vençadora va ser, per tercera vegada consecutiva, Margarida Bagot.

MARTÍ V.

per a cada una de les classes, una sala de menjador i una sala de psicomotricitat. Cada aula té lavabos i el seu pati corresponent, a part dels patis generals. A més, l'edifici gaudeix d'aire condicionat i calefacció.

Menjador i extraescolars. A part de les classes, l'escola ofereix altres serveis. Hi haurà servei d'acollida de les 8 a les 9 del matí i de 12 a 1 del migdia per acollir els nens que per raons familiars s'hagin d'incorporar abans a l'escola o s'hagin de quedar una estona més. També hi haurà servei de menjador al migdia i de 5 a 7 de la tarda es faran tallers. Les responsables d'aquests serveis són Mercè Lladó i Tere

Font d'ensenyament

La nova escola Les Fonts està situada al costat mateix de la plaça dels Enamorats, en un entorn poblat d'arbres i molt a prop de la Font Picant. Una situació immillorable per començar un nou projecte. Un projecte que comença amb dues aules de P3 amb 16 alumnes cada una i una de P4 amb 23 nens i nenes. Al curs vinent hi haurà una classe de P5, dues de P4 i dues de P3 i així es va incorporant tot el cicle educatiu. Com ens explica la nova directora del centre escolar, Paqui Grues, "l'escola està concebuda com un centre de doble línia d'educació infantil i a mitjà termini l'escola de primària, amb una ampliació de l'escola que es farà l'estiu vinent".

Les primeres professores del nou centre són Esperança Castán i Encarna Torres, que s'encarregaran de les dues classes de P3, Roser Quesada portarà els alumnes de P4, Paquita Grues serà la responsable del centre a part de fer tasques de reforços i Joan Gil en serà el conserge.

L'edifici. A principis d'abril es va fer la primera presentació del centre amb pares i mares, encara que es va fer de manera virtual ja que l'edifici no es va començar

a aixecar fins a finals de juny, però ja es van poder fer una primera idea de com seria la nova escola. La construcció ha anat a càrrec de l'empresa Contrucciones Especiales y Dragados. Les obres han costat 715 mil euros, uns 120 milions de pessetes, i s'han realitzat en un temps rècord (dos mesos) amb mòduls prefabricats, una tècnica molt emprada actualment. Paqui Grues està contenta de com ha quedat l'escola tot i que es mostra prudent: "El resultat final de l'edifici trobo que és bonic, està bé. El que passa és que l'edifici és com un cotxe, et pot agradar de fora però s'ha de provar per saber si va bé. L'important és que serà una escola on cada una de les persones que hi treballen tenim molta il·lusió, que els pares tenen molta il·lusió i els nens estaran bé". Però una de les coses que més agraden del nou centre a la directora és el seu entorn: "És un privilegi, ja que estem en un espai molt bonic on no ens faltarà el sol. L'entorn més proper és un privilegi perquè estem entre boscos i tenim molt proper l'accés a llocs interessants per portar els nens com ara la Font Picant". Pel que fa a la disposició dels espais de la nova escola cal dir que hi ha tres aules

Rubal. Aquestes monitores, que tenen una llarga experiència en aquestes activitats, estan molt animades amb el nou projecte. La intenció de les activitats que portaran és bàsicament pedagògica. Per això al migdia està previst fer un hort escolar per tal que els menuts vegin i entenguin d'on surten i com es produeixen alguns dels aliments que després es trobaran al plat. Però on es treballarà més aquests aspectes formatius serà als tallers extraescolars. Dos dies a la setmana es farà taller de plàstica, en què s'ensenyarà als nens a manipular fang, plastilina, cartó i plàstics reciclables, i altres usos de materials quotidians; dos dies es farà un taller de contes en què es treballarà a partir d'una narració la comprensió dels missatges i es recrearà a través de disfresses, titelles, maquillatges..., i els divendres es dedicaran a jugar i a esbargir-se, amb la finalitat que els nens coneguin jocs tradicionals i jocs de cooperació, on guanyar no és l'objectiu principal. "Són coses molt engrescadores on sobretot es treballarà el fet que el nen pugui desenvolupar moltes coses que sovint a les classes no toca. És un projecte molt bonic i tenim molta sort de

Ja fa un mes que els 55 alumnes de l'escola Les Fonts treballen al nou centre. Estan il·lusionats i és que són els primers que fan ús de la tercera escola de primària del nucli de la vila. Una escola que ha sorgit de la demanda de professors i pares i mares de la vila que observaven com davant el creixement de la població argentonina les escoles del nucli urbà s'anaven quedant petites. Amb aquesta tercera escola s'inicia una nova via educativa per al jovent argentoní.

comptar amb aquestes persones", explica Paquí Grues.

Una de les coses que més agrairan alguns pares del nou centre és el servei de menjador que ofereix. D'aquesta manera els pares que treballin fora de la vila no hauran de patir per donar el dinar als seus fills. Com que l'edifici no pot albergar una cuina, la direcció del centre conjuntament amb l'Associació de Pares han buscat una empresa de càtering que portarà i servirà el menjar.

Projecte de tots. Per sobre de tot, Paquí Grues vol destacar que la creació d'aquesta nova escola ha estat un projecte global de tots els centres argentonins i de molta gent que ho demanava: "No és un projecte que hagi estat precipitat, sinó que feia molt de temps que persones i professors pensàvem que la vila necessitava una altra escola i això s'ha anat concretant. Veies que el poble creixia i que les escoles anaven quedant plenes. Estem contents perquè és un projecte de l'escola pública d'Argentona. Al darrere d'aquesta escola hi ha la bona feina de les persones que estan a les escoles públiques de la vila, per això no és un projecte personal sinó un projecte d'escola, de tothom".

D'entre els 55 alumnes que han començat les classes hi ha els fills de les cinc famílies que van recollir signatures per evitar que els seus fills haguessin d'estudiar a l'escola de Sant Miquel del Cros i

que finalment ara podran estudiar dins del nucli urbà. La inclusió d'aquests menuts "no ha estat cap problema per a l'escola", com diu Paquí Grues, i tan sols ha fet que es passés d'una aula de P3 a dues.

Tot un repte. Paquí Grues, que fins ara havia estat tutora d'educació infantil al Francesc Burniol, assumeix amb ganes la nova feina de directora, tot i que reconeix que "és com l'edifici, que ja veurem, s'ha de provar". Grues, però, ja té clars alguns aspectes de la nova feina: "És una lliçó que has d'aprendre ràpidament i cada dia tens autocontrol. És una tasca engrescadora, sobretot que a darrere tinc molts bons companys al centre i al poble i sé que tota la manca d'experiència meva segurament que amb una trucada o una visita ho solucionarem, gràcies a la gent que m'ajuda".

La directora del centre Les Fonts vol deixar clar que no intenten desmarcar-se de la resta de les escoles del nucli urbà: "Una de les coses que volem és una continuïtat amb la feina que estan fent l'escola Bernat de Riudemeia i la Francesc Burniol perquè estan fent una tasca molt important per al poble. És una nova escola pública d'Argentona i un triomf de tots". I recorda la sort que tenim al poble: "Som un poble que tenim molta sort perquè hi ha moltes perspectives per als joves de la vila amb una educació de qualitat des de P3 fins a la universitat".

Contrallums

Llorenç Soldevila

Santiago de Compostel·la

Venint de Baio i Santa Comba, Santiago s'apareix de sobte, en la clotada que fa el terreny, després de molts quilòmetres de conviure amb la Galícia més rural. És any sant, l'últim del mil·lenni, i tots els carrers que menen a la plaça de l'Obradoiro són canals de masses humanes, que canten i exterioritzen l'alegria d'haver arribat a la cita. Tot sembla disposat com una gran botiga, un gran restaurant, per a que els romeus eixuguin la set i la fam.

Obradoiro, obra d'or. La pedra i l'orfebreria que els picapedrers li van inocular, és això, una obra excelsa, daurada, desbordant. Avui, la llum, grisa i esmoreïda, dóna a tot plegat un toc plumbi, líquid, fred, tot i ser al mig de l'estiu. La plaça, àmplia, fins i tot quan vessa de gent, és clou, a més, amb l'ostentós Palau Rajoy, neoclàssic, seu de l'ajuntament, i les presències de l'antic hospital reial, Riuades de gent que surten i d'altres que entren, afamades de tocar la testa de pedra del senyor Santiago. A dins del temple, la nau de creu llatina anega els ulls amb les gabelles de columnes cilíndriques i els arcs que es creuen amb una harmonia solemne. El Botafumeiro fa poc que ha dansat amb els vels purificadors del fum. La gent s'ha escolat nau enllà i ara s'hi respira un mínim de serenor. El descens a la cripta imposa el toc subterrani, recollit, a l'aèria i desbordant senyoria daurada de l'apòstol que presideix tot l'immens decorat.

Plovineja, els carrers es buiden i, de sobte, resten a punt perquè Rosalia surti a passejar la immensa pena, per tants motius, que farcí la seva vida. Rosalia, que descansa en la pau eterna al convent de Santo Domingo de Bonaval, just en el punt on la ciutat torna a prendre forma moderna. La pluja purifica noves onades de pelegrins, àmplia gamma de pinzellades de colors, que desembarquen dels trens especials i enfilen carrers amunt, a la demanda de protecció de l'apòstol.

COSES DE LA VILA

Dones tot terreny

El tercer raid femení de la marca de cotxes Toyota, disputat aquest estiu, va tenir dues protagonistes argentonines. Es tracta de les germanes Vinardell, la Montse i la Mineta, dues aventureres aficionades al snow i al trial que van ser seleccionades entre més de 150 aspirants per representar Barcelona en el raid Toyota. La Montse Vinardell explica que van presentar-se a les proves per casualitat. Un amic li va dir que feien una selecció i s'hi va apuntar. Poc després li van trucar per dir-li que havien estat seleccionades i que al cap de tres dies marxaven cap a la capital de l'Estat. El trajecte del raid va ser Madrid-Santiago de Compostela, cinc dies i més de 1.000 quilòmetres per terrenys rocosos, camins enfangats i muntanyes plenes de barrancs. El recorregut també incloïa estades al poble d'arribada on eren rebudes per l'alcalde de cada municipi enmig de tot un desplegament policial. Al llarg d'aquests cinc dies van passar moltes aventures. El tercer raid femení no era pas una prova competitiva, però la Montse i la seva companya d'equip van rebre un premi per haver aconseguit el consum més baix de benzina de les participants (88 litres de combustible per 1.100 quilòmetres). La Montse Vinardell assegura que no cal ser una gran esportista per participar en aquesta prova. El raid Toyota és una experiència que mai oblidarà i que estaria encantada de repetir. (Si algú té interès a participar-hi l'any que ve pot consultar la pàgina www.toyota.es)

Pastanaga oberta

La Font de la Pastanaga torna a estar en ple funcionament gràcies a la feina incansable del Grup d'Amics de les Fonts d'Argentona. El 14 de juliol passat es va fer una festa d'estrena oficial de la remodelació de l'espai amb la presència d'una cinquantena de persones. La deu, ubicada a tocar de la urbanització de can Barrau, ha canviat el seu aspecte després de dos anys d'intensos treballs. S'han hagut de canviar canonades, netejar-les i construir la font. D'ella en surten quatre litres per minut. Tot i que les anàlisis demostren que el nivell de calç és alt, l'aigua és apta per al consum. Aquesta és la setzena font que recuperen els Amics de les Fonts d'Argentona. L'Ajuntament estudia ara la possibilitat de construir un dipòsit sota la font perquè no es desaprofiti l'aigua.

Dragons 2002-2003. El corredor del conjunt argentoní ja s'ha entrenat a l'Estadi Olímpic de Montjuïc juntament amb l'Albert Fernández, l'ex dels Llops que des de l'any passat milita a les files del conjunt barceloní.

Papereres, bancs i contenidors

Bancs nous a la vila.

Johnson i Gallego

El nord-americà Gary Johnson és des de mitjan juliol el nou entrenador dels Llops d'Argentona. Johnson, que ja fa uns quants anys que viu a Catalunya, ha entrenat diversos equips del país, entre ells, els Reds de Terrassa. El president dels Llops, Quim Perejoan, afirma que han fitxat Johnson pel coneixement que té de la Lliga espanyola de futbol americà i per l'experiència que posseeix. D'altra banda, el jugador Billy Gallego ha estat seleccionat per realitzar el programa

El mobiliari urbà d'Argentona es renova. L'Ajuntament ha rebut de la Diputació de Barcelona 20 bancs i 20 papereres noves que permetran substituir aquells que estaven en mal estat. De moment encara no s'ha concretat on es col·locaran. Tot i això, el regidor de Serveis Municipals, Joan Vaquer, ja té alguns indrets decidits. Sobre la ubicació de les papereres, Vaquer ha dit que es col·locaran sota els espais d'expressió ciutadana. La Diputació ha atorgat també 10 contenidors per a la recollida de residus urbans. Els cubells, de mil litres de capacitat, són els típics de color verd, i estan valorats en 1.400 euros, unes 230.000 pessetes. L'augment del nombre de contenidors permetrà la substitució dels que estiguin en mal estat i l'increment de punts de recollida de brossa a les zones del municipi on facin més falta. De moment, però, no s'ha delimitat els espais.

De d'errades

En l'anterior número de *Cap de Creus* vam publicar que el nom del nou hereuet és Juli Boera, quan en realitat es diu Juli Ramon Buera.

Les germanes Vinardell en el raid Toyota.

COSES DE LA VILA

Internet i carnets

Des del setembre passat, els horaris d'Internet del Casal de Joves han canviat. De 5 a 7 de la tarda els usuaris podran fer servir la connexió per a jocs, xats i correu. De 7 a 9 podran utilitzar els ordinadors per realitzar consultes i treballs de recerca. El motiu del canvi és evitar que l'aula d'Internet s'utilitzi només per jugar. D'altra banda, des del setembre també, els menors de 16 anys han de presentar el carnet del Casal per fer ús del futbolí, el ping-pong, les pilotes, la xarxa de voleibol, Internet, la play-station i els jocs de taula. Una mesura que servirà per tenir un major control dels equipaments. Els majors de 16 anys no caldrà que presentin el carnet, ja que se suposa que són més responsables. Aquells que no tinguin el carnet només cal que es dirigeixin fins al Casal de Joves amb una foto i se'ls farà a l'instant.

En homenatge a Casablanques

Des de fa unes setmanes es pot adquirir a les llibreries d'Argentona una obra d'homenatge a la figura de Jordi Casablanques, el propietari del restaurant L'Orquestra, que va morir a principis de l'any 2001. Es tracta d'un llibre escrit per

amics i coneguts, i que inclou fotografies i diferents notes escrites sobre ell. L'obra en memòria del restaurador i dissenyador argentoní arriba un any i mig després de la seva mort, un retard que es deu a la cura amb què s'ha recopilat totes les dades i documents sobre la seva vida. La presentació del llibre sobre el propietari de L'Orquestra es va celebrar l'onze de setembre, una cita en què cada any el mateix Casablanques acostumava a reunir els grans amics en una mateixa taula. A la memòria de Jordi Casablanques conté articles de familiars i també de molts amics i coneguts, entre ells: el galerista Segimon Rovira, el crític d'art Pere Pascual, l'alcalde Antoni Soy, Raimon Carrasco, Enric Gelpí, Joan Anton Benach, Pere Albós i Anna Maria Muntanyola. En el llibre hi apareixen alhora poemes d'autors catalans que agradaven especialment a l'home que va dissenyar el cartell d'entrada d'Argentona que resa: "Argentona, una vila per passejar, comprar, viure i gaudir".

Festa Major del Cros

El 27, 28 i 29 de setembre es va celebrar una nova edició de la Festa Major de Sant Miquel del Cros que es va caracteritzar per ser una de les més participatives dels

últims anys. Un gran nombre d'actes i la implicació de col·lectius del centre urbà van ser dos dels aspectes valorats més positivament per la regidora de Cultura i Festes, Margarida Colomer. Les festes van començar divendres amb la inauguració a càrrec de l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, i el ball amb la disco mòbil.

Dissabte al matí va ser el torn dels jocs infantils, l'open de dòmino i el concurs de play-back. A la tarda van arribar els titelles del grup Binixiflat i Rocamora, que van oferir l'espectacle solidari Cercant el sol. Tot seguit el grup de ball del Sentimiento Andaluz va oferir un quadre de flamenc i el grup de teatre de l'Institut d'Argentona l'obra Mater Matèria. Diumenge, els Gegants d'Argentona van ser els encarregats d'obrir una festa on no va faltar la missa rociera, els pallassos, l'actuació del ballarí José León i l'espectacle pirotècnic dels Diables d'Argentona.

Espadero o Armengol

Convergència i Unió encara no té un candidat ferm per a les properes eleccions municipals. Ferran Armengol, des de les files de Convergència, i Francesc Espadero, des d'Unió, són els dos noms que apunten amb força per ocupar aquest càrrec. El representant d'Unió ha estat contundent: si en els darrers comicis CiU va perdre les eleccions amb un candidat convergent, ara, ha arribat el seu torn. Espadero ha afegit que la seva candidatura pot aportar aires de renovació, amb l'experiència que li dona haver estat a l'Ajuntament molts anys.

Per la seva banda, el candidat de Convergència, Ferran Armengol, ha defensat la seva opció com la més similar al canvi que tant necessita CiU a Argentona i que tant ha pregonat l'actual líder, Joaquim Casabella. Justament l'exalcalde aposta decididament perquè sigui Armengol el seu successor i no pas Espadero, que segons ell ha de deixar pas a gent nova. La documentació de les dues opcions és ara a les mans de la Federació Intercomarcal de Convergència i Unió.

Treballem per la millora de les escoles d'Argentona

Entesa per Argentona (L'Entesa)

El creixement d'Argentona fa necessari que es vagi incrementant l'oferta de places a les escoles de la vila. Una mostra de com s'han de fer les coses: entre tots, fent pinya, dialogant, escoltant, participant, cercant solucionar els problemes.

Som plenament partidaris de l'escola pública i treballem per tal que les d'Argentona vagin millorant. Ens agrada que tots els nens i nenes de la vila vagin a l'escola pública i, sempre que es pugui, a una escola pública que estigui tan propera com sigui possible del seu domicili.

En aquests darrers tres anys i mig hem aconseguit tenir tres noves instal·lacions de qualitat: l'Institut d'Ensenyament Secundari, l'escola bressol municipal de Sant Miquel del Cros i la primera fase de la nova escola Les Fonts de dues línies a Cirés. Al mateix temps, s'han fet les noves aules i el gimnàs del Francesc Burniol i les obres de manteniment i millora del Bernat de Riudemeia.

El creixement d'Argentona fa necessari que es vagi incrementant l'oferta de places a les escoles de la vila. Està clar que s'ha reaccionat amb rapidesa i adequadament per satisfer les necessitats escolars de les famílies de la vila. Ha estat una feina conjunta, buscant la coordinació i defugint la confrontació. Cadascuna de les parts –pares i mares, escoles, Ajuntament, Delegació d'Ensenyament– ha seguit la seva pròpia estratègia però, al mateix temps, s'han fet les coses d'una forma que ha permès arribar a una situació final adequada tot mantenint una bona entesa entre totes les parts implicades. El que ha caracteritzat aquesta forma de fer tan positiva ha estat: donar prioritat i fer un plantejament estratègic a mitjà i llarg termini dels temes educatius; donar la màxima informació i de forma transparent a tots els implicats sense crear mai falses expectatives; la ràpida reacció de tothom per buscar una solució adient i per donar respostes ràpides i concretes; la unió i la coordinació entre els pares i mares, les escoles i l'Ajuntament, tot mantenint una estratègia pròpia i diferenciada, a l'hora de buscar solucions; la capacitat de negociació amb la Delegació d'Ensenyament i la voluntat d'arribar a solucions dels seus responsables; la capacitat d'escoltar i de dialogar de totes les parts, i la gran participació que hi ha hagut en el procés.

Una mostra de com s'han de fer les coses: entre tots, fent pinya, dialogant, escoltant, participant, cercant solucionar els problemes. Una nova manera de fer les coses que, en la part que ens pertoca, procurem anar aplicant a la nostra política i gestió.

Inici de curs a Argentona

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Aquest esperit que hi ha d'il·lusió i energia renovada, de treball volgut i l'ambient de festa i trobada, d'estrena de noves coses i recuperació d'antics costums, és el que voldríem que ens durés tot l'any. Volem apostar perquè aquesta bona harmonia hi sigui tot el curs vinent.

Fa quatre dies era la Festa Major, ambient de relaxació, vacances, vida de família, trobades amb amics, viatges..., ara acaba de ser la Festa de Sant Miquel al Cros, i entre aquestes dues fites que es repeteixen cada any, canvien la situació i els ànims de tothom.

Ens hem reincorporat a la feina quasi tots, amb nova empenta i energia, i ens enfrontem a un nou curs, de manera més marcada que no fa l'inici del calendari realment. Aquest fet, que primer sembla afectar només els nens i nenes i joves que inicien el curs escolar, ens acaba marcant a tots.

Els més petits han recomençat les classes, alguns han estrenat escola, altres han trobat millores a la seva escola de sempre.

Els més grans s'han retrobat amb la festa que els és més pròpia, la Vellea, i que els fa homenatjats al poble i també a les seves famílies.

És un mes aquest de setembre en què unim la motivació pel treball de nou a moltes festes i activitats al carrer encara, hem celebrat la Font Picant, l'Onze de Setembre, la Mare de Déu del Viver, el Correllengua, la Festa Major del Cros.

S'han fet exposicions diverses, al Museu del Càntir, al Casal de Joves, al Saló de Pedra, sobre diferents temàtiques cíviques i culturals.

Aquest esperit que hi ha d'il·lusió i energia renovada, de treball volgut i l'ambient de festa i trobada, d'estrena de noves coses i recuperació d'antics costums, és el que voldríem que ens durés tot l'any. Volem apostar perquè aquesta bona harmonia hi sigui tot el curs vinent, fins i tot en un any que electoralment es presenta animat i que incita a tensar els ànims, volem que la bona relació sigui la millor manera de treballar per Argentona i pels vilatans i vilatanes.

Nou curs, noves respostes

Hem començat un nou curs a les escoles i també un nou curs polític a l'Ajuntament, l'últim curs del mandat de l'actual Govern municipal.

Coneixent el tarannà del nostre Govern municipal, durant els pròxims vuit mesos, espai de temps que queda fins a les eleccions municipals del maig del 2003, ens atiparem de veure projectes d'última hora, preinauguracions i actes diversos tots ells encarrilats a magnificar la seva acció de govern.

Des de CiU, ens tocarà fer veure les coses en la seva justa dimensió i a la vegada explicar que som capaços de fer una acció de govern més propera a les necessitats reals d'Argentona i els seus vilatans, i de tornar a recuperar la il·lusió de tots plegats perquè la nostra vila mantingui els valors que sempre ha potenciat i de què sempre ha gaudit. Som un poble senzill però amb una gran qualitat de vida.

Durant aquest any, haurem de trobar respostes a preguntes sobre l'ús de la Font Picant, el contingut de la Sala, els projectes de transformació del centre comercial d'Argentona i la seva repercussió en la identitat del nostre poble, la recollida selectiva de la brossa, l'arranjament definitiu de places i carrers de la nostra vila, l'ús de la caserna de la Guàrdia Civil, el nou Casal d'Avis, el mercat municipal, la piscina coberta, el pavelló poliesportiu, el torrent de Vera, les comunicacions amb els veïnats i urbanitzacions... entre altres temes no menys importants.

No n'hi ha prou d'anunciar de forma reiterada projectes i subvencions, després s'han de materialitzar, i això és el que ara toca valorar, és ara quan arriba l'hora de la veritat i hem de veure el que s'ha fet i el que es diu que s'ha fet, o el que és el mateix, separar el gra de la palla.

Per afrontar aquest nou any polític, que en principi es presenta molt intens, CiU ha renovat i cohesionat encara més el seu equip, i el que fins ara havia estat una coalició de dos partits, s'ha convertit en la Federació de CiU. Tothom sap que la unió fa la força, i CiU vol oferir aquesta força als vilatans d'Argentona.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Coneixent el tarannà del nostre Govern municipal, durant els pròxims vuit mesos, ens atiparem de veure projectes d'última hora, preinauguracions i actes diversos tots ells encarrilats a magnificar la seva acció de govern. No n'hi ha prou d'anunciar de forma reiterada projectes i subvencions, després s'han de materialitzar.

No tot és de color rosa

En el darrer ple, va quedar palès que no tot és de color rosa en l'equip de govern, per més que s'esforcin en "vendre" èxits. Un cop es va parlar de la subhasta de la parcel·la de can Negoci, vam descobrir, tot i que el Sr. Alcalde va dir que en aquells moments no coneixia la quantitat, l'enorme diferencial que hi havia en la segona subhasta (la primera va quedar deserta, el preu de sortida eren 1,9 M d'euros), el diferencial era d'1 M d'euros (166 M de pessetes). En la mateixa moció d'alcaldia es deia que aquests diners eren per a inversions prioritàries per al poble. Evidentment vam preguntar com pensaven compensar aquest diferencial. No hi va haver una resposta ni clara, ni convincent. La veritat és que la nau per l'agropecuària està encara pendent, tot i que la Sala ja és del poble. L'equip de govern no ha complert la seva part del tracte. I ja no diguem la de mesos que fa que la Sala està parada i no es complirà el termini previst de construcció. I de moment a costa del pressupost municipal.

Amb 600 milions de pessetes, tindríem la piscina coberta, el nou poliesportiu, el camp de gespa per al futbol... (prioritats per grans i petits, per a l'ús diari de tots els argentonins). Com podeu veure no tot és de color rosa, per més que intentin fer-ho creure.

Les prioritats d'un poble passen pel fet que els serveis que utilitzen els ciutadans, dia a dia, estiguin coberts. Si tots estem d'acord amb les grans obres, més d'acord estem que l'enllumenat, els carrers, les voreres, la neteja, les places, els espais infantils, els serveis a la gent gran, ESTIGUIN TOTALMENT COBERTS. (És com una família que canvia les seves prioritats bàsiques, queda molt bé anar al Liceu, fer grans viatges, però què pensàreu si no mengessin i anessin despullats?)

I una queixa, si bé tothom té dret a les vacances, el que no es pot permetre és que això malmeti els serveis municipals. La gestió ha d'arribar a tots els nivells.

A vegades s'ha d'escoltar més, i no és fàcil escoltar. I la veu del poble demana altres prioritats. Solament li recordem al Sr. Alcalde les paraules que li varen dirigir a "la nau coberta" els responsables del bàsquet.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

En el darrer ple, va quedar palès que no tot és de color rosa en l'equip de govern, per més que s'esforcin en "vendre" èxits. Les prioritats d'un poble passen pel fet que els serveis que utilitzen els ciutadans, dia a dia, estiguin coberts.

Rosa Vila

La font de tots

Ara fa trenta, quaranta o cinquanta anys, per venir a la Font Picant, els de Mataró agafàvem el tramvia a Santa Anna o al carrer d'Argentona, excepte els del Poble Sec que solien venir-hi a peu. I els d'altres pobles l'agafaven a l'Estació. Era una excursió maca i sense presses, sense contaminació, com tot el que es feia en aquella època. I completa, perquè ho tenia tot: bon transport, berenar, aigua picant amb anissos, corredisses i jocs per a la mainada, i descans a la fresca, amb àpat de cistella, bóta de vi i tovalles de quadres, per als grans. La tornada, la solíem fer a peu, pel camí de la via del tramvia, que era més recte que la carretera, per sota els plàtans, que eren més primers que els d'ara, i entre conreus que qui sap on són.

I així la font es nodria de visitants de diverses procedències: d'escoles de monges i capellans, interns (pregunteu-li al nostre alcalde) o no; de famílies senceres (pregunteu-ho a qui vulgueu); de grups d'escoltisme i d'acció catòlica, que per a molts va ser el bateig de foc de l'excursionisme (pregunteu-ho a ex-xiruqueros); de iaies amb néts, mentre els pares treballaven fent moltes hores (pregunteu-m'ho a mi)..., perquè la Font Picant tenia més tirada que la Font del Mig o la de Ferro. Potser pel reclam dels anissos? O per aquella baixada, amb volta de canó d'arbreda i bancs de pedra i reixat de ferro que li donaven –i li donen– un to misteriós que no tenien cap de les altres. O potser perquè la pineda era –i és– més gran i més planera. O vés a saber si només és per una qüestió emocional...

És com si, durant gairebé un segle, haguéssim volgut ignorar que aquella aigua picant amb tots els arbres i terrenys que l'agombolaven –i l'agombolen– era de titularitat privada. En fèiem ús i la respectàvem com si fos de tots i l'estimàvem com si fos nostra. Per això, amb la festassa de recuperació de la font del 8 de setembre, no ens ha costat gens reenganxar la història. Ens hi hem trobat com a casa tots, tot i que uns quants recordaven que la Font Picant mai havia estat del poble. Ni en els seus inicis, el 1842, quan una anàlisi va donar les seves aigües com

Argentona celebrava el 8 de setembre passat una festa força especial: pel fet que la Font Picant després de tants anys i nombroses reivindicacions ja era del poble. Unes mil persones van voler rememorar aquella època on argentonins i no argentonins s'acostaven a la font per tastar les aigües picants que brollaven de l'indret recuperant una vella tradició: beure l'aigua acompanyada d'un anís.

El dia 8 de setembre la Font Picant va viure una festa màgica.

a bones, ni després quan es van explotar com a balneari, ni més tard quan en Fortí la va llogar, ni finalment, quan la va comprar en Jover i la va posar a la disposició de tots, pagant una mòdica suma els de fora i essent gratuïta els diumenges al matí per als argentonins, perquè era l'època en què tot es pagava. I així, pagant l'aigua i sense pagar l'entorn, és com un grapat de foranis vàrem descobrir Argentona. I d'aquests, un bon nombre, al cap dels anys, hem triat arrelar-hi. (Quan vàrem decidir fer-hi vida, el poble ja era una mica nostre: segurament les aigües havien fet el seu fet.)

I les aigües que el dia 8 de setembre del 2002 no picaven –i que segurament mai més picaran, en canvi sí uns mosquits que fins aquell dia hi vivien prou tranquils– ens varen demanar fer fila llarga. I uns anissos –que varen ser pocs per al nombre d'assistents a la festa de recuperació– ens varen tornar una dolçor que teníem ben protegida en un racó de la memòria.

Dir que ara és de tots és dir que és dels

argentonins, però també de tots els foranis que ho vulguin. Com abans però diferent, perquè ara el propietari és el poble. Diguem-ho ras: hem pagat a preu de mercat un espai emblemàtic. Mític però viu. On les pedres ens parlen d'històries reals i on les mimoses han seguit florint cada any per a aquells que no han perdut l'esperança i per als que han volgut espatllar-ne l'entorn amb les seves malifetes.

Caldria afegir que esperem que, ara que hem recuperat la Font Picant (i per què no el tramvia i el vi novell?), s'allargui la festa fins més enllà dels nostres dies i s'eixampli amb els que no hi eren.

I acabem demanant que consti en acta el recollit de consultes d'aquí i d'allà: que, sense dir-ho a cada cantonada, durant molts anys hem estat molts els que hem enyorat les anades a la Font Picant d'aquells anys, com s'enyoren les coses importants. Els mateixos que hem desitjat el seu retorn com es desitgen aquells impossibles que han arrelat en una col·lectivitat més llarga i ampla que el Maresme.

Lluís S. Morgan

Una mansió imperial

Hi ha el convenciment que pels volts de 1520 va fer estada durant uns dies a can Cabanyes el rei Carles I. Aquell emperador políglota que usava el castellà per resar, l'hongarès per renegar, l'alemany per anar a la guerra, l'italià amb les dames, el francès amb els amics, l'anglès per cridar les oques, i el català per tractar amb els negociants o per demanar subvencions. Ací potser descobriríem "l'interès" que el va portar a visitar la família Cabanyes.

Els Cabanyes s'havien instal·lat a Argenton procedents de Sant Bartomeu de Cabanyes (Òrrius), a principis del 1300. A partir d'aquest moment van engrandint el seu patrimoni i cada vegada són més grans i més importants, i en el transcurs dels anys edifiquen la impressionant mansió. Per parlar solament de la casa, que els argentonins coneixem prou bé, ompliríem diverses pàgines, i per parlar dels seus personatges, ací en tenim només una petita mostra.

Trobem Cabanyes en tots els afers importants de la nostra vila: batlles, homes del consell de la parròquia, síndics... fins i tot en plena Guerra dels Segadors, un Cabanyes és nomenat jurat pel rei francès Lluís XIII.

Un cavaller dels Cabanyes de nom Llorenç es casa el 1755 amb una pubilla

Un dels salons històrics de can Cabanyes.

de Vilanova i la Geltrú, i allà forma una nova nissaga de la qual surten el poeta Manuel de Cabanyes i els pintors Joaquim, Llorenç i Alexandre Cabanyes.

Els Cabanyes d'Argenton tenien sepultura dins el nostre temple parroquial, i en aquell temps en què es mesurava la importància d'un personatge difunt segons la quantitat de capellans que portava al seu enterrament, consta que a un tal Bartomeu de Cabanyes el portaren a enterrar, entre frares i capellans, 22.

Renoí, com deurien ressonar, en les voltes del temple de Sant Julià, les veus polifòniques i a la vegada monòtones d'aquell cant del gori-gori!

Fonts documentals:

- Gran Enciclopèdia Catalana
- Argenton: Història i Records. Jaume Clavell
- Les Jurisdiccions Locals. M. Assumpció Zapata
- Arxiu Parroquial

Des de fora és fàcil copçar la magestuositat de la masia.

L'home web

Agustí Rodríguez fa més d'un any que treballa en la realització del seu primer llibre en solitari, després d'haver fet petites col·laboracions en altres treballs. Tot i les dificultats que ha tingut (molta feina i contactar amb l'editor adient) finalment el seu somni s'ha complert. L'argentoni ens explica com s'ho ha fet per poder publicar: "Per fer el llibre s'ha de tenir passió per escriure i també paciència. Quan vaig parlar amb l'editor li vaig donar més de 800 pàgines i, evidentment, em va dir que s'havia de retallar. Aquí va entrar el tema de la paciència, d'escollir el que creia més adient, els continguts amb més sentit de l'humor, els que aportessin alguna cosa".

Agustí Rodríguez ha dividit el llibre en quatre apartats: "Mis reflexiones sobre el correo electrónico", "Hombres y mujeres: ¿un choque inevitable?", "Religión y trabajo" i "Preguntas sin respuesta: la riqueza del lenguaje".

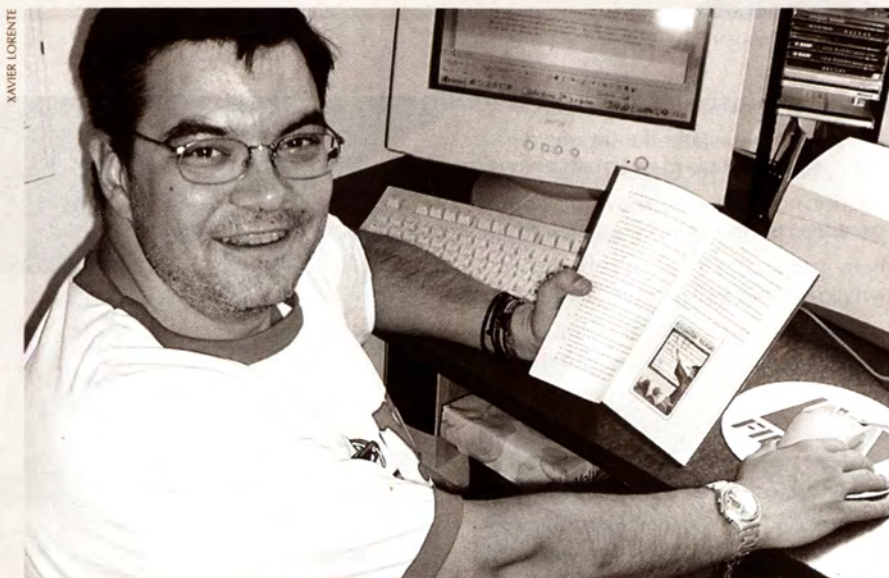
En aquests apartats hi trobem de tot: acudits feministes i masclistes, gags visuals, referències sexuals, divertits dubtes existencials, crítiques al treball, ironia sobre la religió... mil i una històries per passar una bona estona. Algun exemple el trobem en aquest acudit feminista que l'argentoni ha recollit:

"-María, tu marido se va a tirar por la ventana!

-Dile a ese imbécil que le puse cuernos, no alas."

O també trobem les curioses respostes que donen alguns alumnes d'Institut.

Pregunta: "Los cuatro evangelistas", resposta: "Los cuatro evangelistas eran tres: San Pedro y San Pablo"; o, pregunta: "Fases de la luna", resposta: "Luna llena, luna nueva y menos cuarto", i per acabar, pregunta: "Afluentes del Duero por la derecha", resposta: "Los mismos que por la izquierda".

Agustí Rodríguez ens mostra el seu llibre.

El pròleg. Miquel Arguimbau, un experimentat guionista de televisió que ha treballat durant molts anys amb Alfons Arús, ha estat una de les moltes persones que han animat Agustí Rodríguez a tirar endavant el projecte i ell mateix li ha escrit un pròleg molt divertit. "És un personatge amb un sentit de l'humor excepcional. Quan començava a donar-li voltes al tema del llibre em va animar a tirar endavant el projecte perquè em va dir que ho provés perquè ningú pensaria a fer-ho. I la veritat és que m'ha escrit un pròleg divertidíssim."

El periodista argentoni reconeix en la presentació que fa al mateix llibre que estem davant "un llibre per a tot el món. No importa la professió, el color, les idees polítiques o el sexe del lector. Es tracta simplement de donar a conèixer experiències viscudes i recopilades a través de la xarxa. És un llibre lleuger que intenta portar un somriure a tota la gent, ja que a la vida fa falta tenir una mica de sentit de l'humor i és que ens prenem les coses

massa seriosament".

Agustí Rodríguez ha intentat evitar posar qualsevol tema que pogués resultar ofensiu per a la persona que anés a comprar el llibre. "Hi havia acudits boníssims sobre l'11 de setembre però no els he volgut incloure pel drama humà que hi ha darrere, o qüestions relacionades amb malalties. He optat per no ferir ningú i canviar-ho per un somriure."

Agustí defensa Internet: "És un mitjà amb el qual es pot comunicar molta gent entre ella, en un moment en el qual falta molta comunicació i molt sentit de l'humor en tot el món".

El periodista argentoni està treballant en dos projectes paral·lels: un és un manual del funcionament dels partits polítics en clau d'humor i l'altre és un recopilatori de fotografies publicades a la premsa de tot el món i del tractament que fan els diferents diaris d'aquestes imatges. "Jo explicaré què pretenia aquella imatge i què és el que veu el que compra el diari. Crec que també serà divertit."

El periodista argentoni Agustí Rodríguez és d'aquelles persones a qui Internet ocupa una part important de la seva vida. A la feina o a casa no para de rebre missatges divertits i bromes internàutiques que li fan la vida més feliç. Però no volia que aquestes bromes es perdessin en el fons del disc dur del seu ordinador o anessin directament a la paperera, així que va decidir recopilar-les en el llibre "E-mail. Historias de humor que circulan por internet". Un llibre molt divertit que recull bona part de les coses més curioses i esbojarrades que corren avui en dia per la xarxa.

Civisme argentoní

“És una campanya que pretén implicar tots els vilatans i vilatanes d’Argentona en el foment de la convivència, la tolerància i del respecte als altres, d’aquí el nom d’Argentona Cívica.” D’aquesta manera defineix el batlle de la vila, Antoni Soy, el nou projecte Argentona Cívica, un projecte que es va començar a treballar fa un any i mig. L’alcalde puntualitza: “De fet, una de les mesures de l’Argentona Cívica que té aquest objectiu de fomentar la convivència i civisme ja es va tirar endavant en forma del que es diu les mesures o alternatives reparadores. És a dir, aquells menors d’edat que hagin fet alguna cosa no permesa que estigui fora de normes, en lloc de tenir una multa puguin fer unes mesures reparadores davant la societat. Per tant aquesta campanya és un complement, una altra línia en aquest tipus d’actuacions, i de fet, nosaltres ja l’any passat vam intentar tirar endavant aquesta campanya demanant a la Generalitat una subvenció per uns agents cívics, no se’n va concedir i aquest any sí”.

Convivència i tolerància. Des de l’1 de juliol Hermínia Cortés i Antònia Toran treballen per fomentar la convivència, la tolerància i el respecte als altres centrant-se en tres aspectes específics com ara, fomentar la recollida selectiva de residus i la seva reutilització, el respecte per l’entorn i l’educació viària. “La nostra feina té un caràcter interactiu amb la ciutadania fent una tasca informativa i divulgadora i alhora recollint tots els suggeriments que ens vulguin fer arribar”, explica una de les agents cíviques, Hermínia Cortés. Aquesta tasca informativa

s’està duent a terme amb la difusió de tríptics, actuacions periòdiques a Ràdio Argentona per donar informació del desenvolupament de la campanya i un punt d’informació fix, xerrades i conferències adreçades a les escoles i instituts, al Casal d’Avis i altres institucions.

Un altre dels objectius és buscar el compromís dels ciutadans fent que s’adhereixin a Argentona Cívica mitjançant una butlleta que està inclosa al manifest i que els argentonins poden deixar a l’Ajuntament o al punt d’informació que tenen cada divendres a Can Doro i cada dos dimecres a Sant Miquel del Cros.

El que més agrada d’aquesta feina a les agents cíviques és “pensar que estem contribuint a millorar la qualitat de vida del poble i la idea que fent un esforç

col·lectiu tots hi sortirem guanyant”, mentre que confessen que el que menys els agrada és la “vessant controladora”. Després d’uns mesos de feina les agents cíviques han copsat les ganes de col·laboració del poble argentoní. “Veiem que hi ha una preocupació general pels temes de recollida selectiva de deixalles, neteja i conservació de la via pública”, diuen les agents.

Continuar la campanya. És una campanya que dura cinc mesos, fins a final d’any tot i que com diu Antoni Soy, “la nostra voluntat és continuar la campanya des de l’Ajuntament i òbviament amb l’ajuda de la Generalitat amb el programa dels nous filons d’ocupació l’any vinent i els anys successius”.

Com a cloenda d’aquest projecte se celebrarà el Dia del Civisme el 15 de desembre, en què es realitzaran diverses activitats lúdiques relacionades amb el tema i s’obsequiarà la gent que s’hagi adherit a la campanya.

Aquesta és una campanya pràcticament nova a Catalunya ja que només s’ha fet una cosa semblant a l’Hospitalet i Sant Joan d’Espí i ara es comença a fer a Mataró. “No sabem els resultats que tenen aquestes campanyes, ho haurem de veure. Si aconseguim que la gent no trenqui bancs o papereres, o que la gent que va amb animals de companyia reculli els excrements estarem contents. Són petites coses però que ajuden a fer la vida més agradable i millorar la qualitat de vida de tothom”, acaba Antoni Soy.

Un dels cartells que es poden veure pels carrers de la vila.

Qui no ha vist encara les agents cíviques pels carrers d’Argentona? Des del juliol Hermínia Cortés i Antònia Toran treballen en el projecte Argentona Cívica, una campanya adreçada a conscienciar el poble de la importància d’entendre’ns entre uns i altres i respectar el medi natural de la vila, que és promoguda per l’Ajuntament d’Argentona i té la col·laboració de la Generalitat.

COSES DE LA VILA

Un carter més

Argentona disposa des de principis de setembre d'un empleat més a l'oficina de Correus. Després de moltes queixes dels vilatans i de tots els grups municipals de l'Ajuntament, la companyia va veure clar que calia reforçar un servei que tenia molts problemes. Des de Correus es considera que no només ells han de millorar el repartiment de cartes a la vila sinó que el municipi també ha de corregir la doble numeració d'algunes cases que dificulta la feina als carters.

GISLA RODRIGUEZ

22

El cinquantenari del CBA

El Club Bàsquet Argentona va donar el dia 14 de setembre el tret de sortida als actes de celebració del seu cinquantenari. L'efemèride va començar reunint a la

tarda de dissabte diferents generacions del CBA, una seixantena d'exjugadors que van ser presentats a la pista coberta acompanyats cadascun d'un nen o nena dels equips inferiors de l'entitat. Va ser un acte ple d'emotivitat i nostàlgia, el punt de partida del cinquantenari, una celebració que no només comprèn el bàsquet masculí sinó també el femení, malgrat que aquest va començar força abans a Argentona. Feia temps que no es veia tanta gent i tant ambient al poliesportiu de la vila. El portaveu del club, Josep Maria Cachinero, va confessar sentir-se sorprès de la quantitat de persones vinculades a l'entitat i els va instar a participar més activament en el dia a dia del conjunt groc-i-negre. Després del preàmbul, l'entitat formarà una comissió per començar a bastir el calendari d'actes oficials del cinquantenari del Club Bàsquet Argentona, que tindran lloc l'any 2003.

Taller per a cuidadors de persones dependents

Totes aquelles persones que tinguin a casa un malalt dependent, que no es val per si mateix, poden trobar una ajuda en el taller de cuidadors i familiars que organitza el Departament de Serveis Socials de l'Ajuntament d'Argentona juntament

amb la Diputació de Barcelona. L'objectiu de les sessions, que començaran el proper 29 d'octubre, tenen com a objectiu facilitar un espai de trobada, ensenyament i informació. El taller està dividit en quatre sessions on es parlarà del fet de cuidar, de la figura del cuidador, dels condicionaments a la llar i dels recursos que facilita l'Administració. El taller de familiars i cuidadors de persones dependents es farà els dies 29 d'octubre, i 5, 12 i 19 de novembre a l'edifici de la Velcro. Totes les sessions tindran lloc de 10 del matí a 12 del migdia, excepte la del dia 12 de novembre, sobre el condicionament de la llar, que es realitzarà a la tarda de 4 a 6. La inscripció és gratuïta i només cal trucar el 93.797.04.86 o dirigir-se a l'Àrea de Serveis Socials.

Al novembre, ruta Puig i Cadafalch

XAVIER LLORENT

CEDIDA CBA

Les velles generacions es barrejaran amb les noves per celebrar els 50 anys.

Ja hi ha data per al retorn de la ruta modernista de Puig i Cadafalch per Argentona i Mataró. Els dos municipis han fet oficial que les visites a les principals obres de l'arquitecte català es reprendran el proper mes de novembre. El retard en la reobertura de la ruta Puig es deu a la voluntat d'incloure en el reco-

COSES DE LA VILA

rregut la botiga de la Confianza de Mataró, en el tram final de la seva remodelació. Amb la Confianza recuperada, la Ruta Puig i Cadafalch es tornarà a posar en marxa amb la novetat també de la venda anticipada i obligada dels tiquets, a un preu més barat, això sí: 9 euros. A Argentona, la ruta de l'arquitecte modernista es farà per les mateixes obres que en la primera etapa del recorregut. I és que afortunadament s'ha pogut arribar a un acord amb els diferents propietaris per poder mantenir el ritme de visites, que serà de quatre cops al mes. El retorn de la Ruta Puig i Cadafalch serà aquest cop de manera definitiva, és a dir, que es convertirà en una activitat permanent en la promoció del patrimoni cultural de la vila. Les excursions es faran el primer i el tercer cap de setmana de cada mes i els dimarts i dijous a la tarda. En total quatre vegades mensuals.

El Correllengua arriba a Argentona

Èxit de públic, èxit de participació i èxit d'implicació. Així de positiu és el balanç que els organitzadors del Correllengua han fet del certamen, que va arribar per primera vegada a la vila i que, del 27 al 29 de setembre, va omplir Argentona

d'actes amb la llengua catalana com a principal protagonista. Música tradicional, teatre per a joves i infants, sopars populars, recitals poètics i pel·lícules en català, han farcit la programació del Correllengua del 2002.

Justament les entitats d'Argentona han jugat un paper essencial en l'èxit del Correllengua, i és que segons els organitzadors aquest fet va ser clau per aconseguir que la festa tingués ressò. De la mateixa manera cal destacar el suport de les escoles. I és que més de 400 alumnes dels tres centres d'ensenyament d'Argentona han visitat l'exposició sobre les llengües. Davant d'aquest balanç tan positiu, els organitzadors ja pensen en la propera edició.

Més diners per als carrers

La sessió plenària de setembre va aprovar l'augment d'inversió en enllumenat i infraestructures, i és que el gran nombre d'actuacions realitzades al llarg de l'any ha fet que el pressupost inicial s'hagi quedat curt. Pel que fa a la il·luminació viària, l'ampliació de capital serà de 52 mil euros. Aquests diners es destinaran a l'arranjament d'un tram de la carretera de Vilassar. Pel que fa a les infraestructures

es destinarà una partida de 27 mil euros per a l'arranjament de la zona del carrer Montserdà. D'altra banda, s'han fet treballs de remodelació al carrer del Montseny, situat entre el carrer Narcís i el de Ca l'Oriol. Les obres han comprès l'arranjament de la vorera, la retirada de les soques dels arbres antics i un canvi d'enllumenat i de canonades. El carrer Montseny fa molt temps que es troba en mal estat, cosa que ha fet que els veïns de la zona reclamessin en nombroses ocasions un arranjament de la vorera. L'obra ha tingut un cost de 27 mil euros, uns 4 milions i mig de pessetes. Finalment, cal afegir que s'han iniciat els treballs de canalització de la riera de Clarà. Es tracta d'un projecte indispensable per al nou cementiri municipal, per complir una mesura bàsica de seguretat de l'equipament situat a la zona de can Carmany. El calaix per a la riera de Clarà té un cost d'uns 210.000 euros, aproximadament 35 milions de pessetes, que han estat finançats per l'Agència Catalana de l'Aigua. Amb aquestes obres, el nou cementiri d'Argentona quedarà protegit de possibles inundacions a la zona.

"Sa trumfa des godai" va ser un dels grups que va participar al Correllengua.

Tocant el cel

L'expedició argentonina al cim del Huayna Potosí. D'esquerra a dreta: guia bolivià, Pepe Moreno, David Farell i Josep Teixidó.

“A la una de la matinada estàs ansiós per sortir a fer cim. És nit serena, no hi ha núvols com en la majoria de dies de l'hivern bolivià... La frontal, els companys, la llum que dona la nit amb el reflex de la neu, et fan caminar bé, amb tranquil·litat... No hi ha gent, no hi ha vent, els agents atmosfèrics estan com aturats... El tempteig amb el grampó és ideal. Has de sortejar esquerdes, quan són molt profundes vas mig acollonit i no vols neu tova. Vols que el grampó es clavi fort, crec-crec, per donar passos en ferm. Et van passant les hores, el material és prou bo com per aguantar l'intens fred dels dits dels peus i de les mans... No t'atures gairebé perquè el guia et fa anar a un ritme molt lent, perquè aguantis les sis hores gairebé sense parar. Un cop a dalt, no et pots entretenir gaire, les fotos de rigor, les banderes al vent (una catalana i una boliviana)... i de seguida ja hi ha boira i fa molt fred. A les 8, comencen a venir els núvols i s'ha de tirar avall. A més, la mateixa neu de dia s'estova molt, i dificulta molt el descens, les baixades cansades de genolls (3 i 4 hores) no les vol ningú”, comenta David Farell, un dels

expedicionaris del Grup de Muntanya d'Argentona tot recordant l'ascens a l'Illimani (6.439 metres), el segon pic més alt dels Andes bolivians.

El Potosí, també. Era el 20 d'agost, quan la cordada formada per Farell, Pepe Moreno (cap), Josep Teixidó i un guia local va atacar l'Illimani per la via normal amb campament d'alçada al Nido de Cóndores (5.500 m). Afavorits pel temps, tot havia sortit segons el guió. Es respirava eufòria després d'haver encadenat dos sis mils consecutius. I és que venien de pujar una setmana abans al Huayna Potosí (6.088 m), un pic especial per al David. “Era el meu primer sis mil. La veritat és que quatre llàgrimes van sortir com al Montblanc... No vols que surtin però surten perquè t'agrada tant la muntanya... És una realització personal, sacrificies deixar la família uns quants dies, saps que t'ho passaràs bé però no saps fins a quin punt pujaràs o no.” L'Illimani i el Potosí suposaven la culminació d'una ruta que havia començat a principis d'agost amb una setmana d'acclimatació a l'alçada visitant el llac Titicaca i l'Illa del

Sol (amb puntes de fins a 4.100 m). D'aquesta manera el cos s'acostuma a una respiració amb menys oxigen. El fred ja és una altra cosa. La temperatura de zero graus és la més freqüent a l'alta muntanya, i es necessita un equipament força complet (tot i amb això el mateix Farell va tornar amb el dit gros del peu un pèl congelat). Quant a l'alimentació, els muntanyencs van tenir molta papa (la patata d'allà), ou, sopes calentes, molta aigua (recomanadíssim), suc de fruita, entrepans... No tothom pot enfrontar-se a un repte així. S'ha d'estar molt ben preparat físicament. A molts els faria por però a ells no. “Por no en tens. Tens precaució, prudència, impressions d'alçada... En canvi, vam tremolar els dos últims dies quan vam anar a la selva amb autocar a visitar els Yungas. Vam passar per la carretera més perillosa del món, un recorregut d'una hora i mitja sobre fang i barrancs en què cada setmana hi mor gent allà caiguda. Llavors sí que et ve por, et passa tota la vida per davant perquè no depens de tu sinó que estàs en mans d'un conductor que va mig adormit.”

Un país muntanyenc. Farell i els seus dos companys van afrontar l'aventura andina amb tot lligat per una empresa boliviana que van contractar. “Et faciliten les tendes, el menjar... els preus són tan assequibles que és més barat que et pugin amb el 4x4, que et portin menjar, que et cuinin... Tot va amb el mateix paquet que el guia, amb pocs dòlars ho tens. Tornes de caminar i t'ho trobes tot fet.” És la demostració que Bolívia s'ha consolidat com un país apte per al turisme de muntanya. La seva proximitat amb la serrallada andina ha provocat que a la capital, La Paz, hi hagi carrers exclusivament ocupats per agències de trekking, amb preus tiradíssims. Tot el contrari que l'Himàlaia, el somni del David, que continua sent prohibitiu pressupostàriament i laboralment. “Potser atacarem primer l'Aconcagua (6.950 m), la propera gran fita.”

Huayna Potosí i Illimani, dos pics més a afegir al currículum del Grup de Muntanya d'Argentona. Una cordada formada per David Farell, Pepe Moreno i Josep Teixidó ho va fer possible després de tres setmanes desafiant fred, vents i parets glaçades. Els dos sis mil dels Andes bolivians es van rendir als peus dels representants de la vila.

Bronze amarg

José Ríos es queda amb la recança d'haver pogut guanyar l'or als Europeus de Munic

Medalla europea per a Ríos, la primera de la seva trajectòria professional. Per a l'argentoní, però, el tercer lloc del calaix va tenir més gust de derrota que de victòria. L'inoportú xàfec que va caure sobre l'estadi muniquès va barrar-li el pas a la glòria que per estat de forma li corresponia. El bronze de Munic 2002, però, ja no li pren ningú.

Estadi Olímpic de Munic (Alemanya), 8 d'agost, 21.30 hores. Plou intensament sobre la capital bavaresa. Sota la llum de grans focus, un grup d'atletes s'acumula davant la línia de sortida. La final dels 10.000 metres llisos és a punt. Amb l'aigua caient-li per la barbeta, l'equipatge i el cos completament xops, l'argentoní José Ríos no pot deixar de maleir la climatologia. Tot l'any lluitant per ser allà, per atrapar l'or, i ara uns núvols destralers li arruïnaran la nit... Els pensaments el torturen de tal manera que els acaba confessant en veu alta al seu company de selecció, Txema Martínez, paradoxalment el seu botxí inesperat. "Amb pluja tinc molts problemes per córrer. No m'agrada, no em va gens bé. Les cames se'm refreden, i em queden gairebé paralitzades", comenta un Ríos que es resisteix a la seva sort. Un sec "patapooom!" trenca la remor de l'estadi. El jutge ha disparat el tret de sortida, i la serp multicolor ja ressegueix el perímetre de la gespa. Comencen els cops de colze, les empentes, els esbufecs i una escrupolosa vigilància entre els favorits. L'alemany Dieter Baumann (campionat olímpic a Barcelona 92), l'amfitrió, no treu l'ull del damunt a Ríos. L'atenció és recíproca.

Un final sorprenent. Passen els minuts, les voltes i les forces. Arriba l'hora de la veritat. Martínez ataca de manera decidida... la seva acceleració, el seu canvi de ritme deixa enrere contrapronòstic Baumann i Ríos. L'argentoní assisteix impotent a la seva derrota. Les cames no li responen, la pólvora està massa molla. No hi ha temps ni energia per a la reacció. El madrileny creua la meta el primer...

Txema Martínez és el nou campió d'Europa. A l'alemany, massa pendent de Ríos, també se li escapa l'or però li acaba prenent la plata al de Sant Miquel del Cros. El bronze queda inicialment com un pobre consol per un Ríos (27 min 48 s 29 c) que arriba més derrotat, decebut i enfadat que mai. Ni tan sols li resta esma gairebé per felicitar el seu company. Amb el pas dels minuts el mal humor escampa la boira. Amb el cap més fred, el Pepe revalora a poc a poc la medalla aconse-

guida i l'honor de figurar al podi, una tribuna només reservada als millors. Aquella foto no li roba ningú. L'espina continua clavada però encara hi haurà temps per treure-se-la.

Tricampió estatal. La medalla un pèl amargant completa un estiu prou bo tenint en compte la lesió de turmell que va patir al maig i de la qual encara al setembre arrossegava molèsties. Menys d'un mes abans de Munic, el 13 de juliol, Ríos donava l'estocada a Barakaldo en la final del campionat d'Espanya dels 10.000. El d'Adidas sumava el tercer títol consecutiu de manera autoritària amb el millor registre europeu de l'any (27:35:13). Sense Roncero, lesionat, i amb un clima més que propici, només Txema Martínez va oposar-li certa resistència. Gairebé dos mesos després, tindria la satisfacció de córrer amb la samarreta de Catalunya. Era a l'Estadi Olímpic Lluís Companys, en un míting internacional en què van participar també Cuba, el Regne Unit, i Iugoslàvia. Ríos va disputar els 3.000 metres i va guanyar amb una marca entorn dels 8 minuts i 5 segons. El fondista de Sant Miquel del Cros considera que

la cita amb la selecció catalana no hauria de ser una cosa esporàdica sinó que hauria de tenir caràcter anual. Dos dies després a Holanda, va córrer una cursa de 16 quilòmetres per circuit urbà, un test de prova per conèixer el que l'espera l'any vinent: la maratón, disciplina que compartirà amb els 10 mil. Ríos va aguantar molt bé fins passada la meitat del recorregut però a partir d'allà es va ensorrar un pèl, tot i que va acabar en un meritori vuitè lloc final.

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA: Gran torre rústica situada en un terreny de 1.200 m2. Soterrani amb garatge per a 2 cotxes, celler i sala de jocs; planta baixa amb saló menjador, 3 hab., 2 banys, cuina office, porxos; planta amb gran torreó, tipus castell i un estudi amb vistes panoràmiques.

ARGENTONA-CAN SERRA LLADÓ: Casa adosada a 3 vents, consta de 4 hab., 2 banys complets, 1 lavabo, calefacció, parking per a 2 cotxes, galeria, alumini, parquet i terrassa. Feta a obra vista. 366.793,74 € (61.000.000.- Ptes.)

ARGENTONA-CASC URBÀ: Torre de 320 m2 edificats en un solar de 500 m2, 4 habitacions, 3 banys, calefacció, gran saló menjador, gran cuina office, de només 6 anys. 390.657,87 € (65.000.000.- Ptes.)

ARGENTONA-CAN CIRÉS: Molt cèntric, parcel·les de 350 m2 i 450 m2 per construir torres a quatre vents, n'hi ha que fan cantonada. A partir de 159.268,21 € (26.500.000.- Ptes.)

ARGENTONA-CENTRE: Barri d'en Cirés. Dues parcel·les en venda de 406,76 m2, totalment planes. 183.308,69 € (30.500.000.- Ptes.)

ARGENTONA: Local nou i equipat de 35 m2, apte per a inversors. Ocasíó. 8.800.000 Ptes. (52.889,07 €)

ARGENTONA: Centre. Casa de poble nova a estrenar. 372.627,50 € (62.000.000.- Ptes.)

ARGENTONA-CENTRE: Cinquè pis àtic, situat al centre del poble, de 90 m2 habitables, amb terrassa de 25 m2, de vistes panoràmiques, 3 habitacions, 1 bany, saló menjador, cuina, calefacció. 150.253,03 € (25.000.000.- Ptes.)

ÒRRIU-POBLE: Casa de poble dins del casc urbà. Consta de 220 m2, 4 habitacions, 2 banys, saló menjador, cuina equipada, calefacció, garatge per a 2 cotxes, terra parquet, tota reformada. 210.354,24 € (35.000.000.- Ptes.)

ARGENTONA-CAN BALADIA: Terrenys de 600 m2 dins del recinte Can Baladia Park, per edificació de torres a 4 vents, envoltat del millor entorn. 179.702,62 € (29.900.000.- Ptes.)

ARGENTONA-BARÓ DE VIVER: Casa de poble amb pati davanter estil rústic, consta de 180 m2 distribuïts en 2 plantes, 4 habitacions, gran cuina office, saló menjador, terrasses, garatge, calefacció, parquet. 303.511,11 € (50.500.000.- Ptes.)

ARGENTONA-CAN CAN BARRAU: Terreny en venda de 144 m2 per construir una casa adosada, molt ben orientat. 112.990,28 € (18.800.000.- Ptes.)

DOSRIUS-URB. CAN MASSUET: Torre nova de 3 anys, de 170 m2 i 1.000 m2 de terreny, consta de 5 habitacions, 2 banys, saló menjador, cuina equipada tipus office, tot en una planta. 261.440,27 € (43.500.000.- Ptes.)

AUTOSERVEI BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

OFERTES Octubre 2002

Detergent SKIP Bossa	9'80 €
Suavitant MIMOSÍN 3 litres	2'43 €
PATO GEL Actiu blau Aparell	1'67 €
PATO GEL Actiu blau Recanvi	1'32 €
Maionesa KRAFT 450 ml.	0'89 €
Rovellons CASCALES Llauna	1'25 €
Confitura BEBÉ Diversos sabors. 340 grs.	0'99 €
Cafè SOLEY Mòlt, natural o mescla	0'99 €
Suc GRANINI 1 l. Tots els sabors	1'35 €
COCA-COLA Llauna	0'34 €
Sopa GALLINA BLANCA Tot Tipus	0'45 €

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC S.L.

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
CABLEJATS D'EDIFICIS
TRACTAMENT I DISTRIBUCIÓ
DE SENYALS ANALÒGIQUES
I DIGITALS

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@wanadoo.es - Web: www.sonielec.es.fm

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

RESTAURANT ELS CAÇADORS

Ctra. Vilassar de Mar, 16
08310 ARGENTONA

Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31

E-mail: rest_cazadores@terra.es

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

CONSULTORI VETERINARI ARGENTONA

- 👍 Desparasitacions
- 👍 Vacunacions
- 👍 Microxip
- 👍 Medicina general
- 👍 Visites a Domicili

Tel: 93 797 23 89

C/ Doctor Samsó, 26 (costat supermercat DIA)
08310 Argentona

Urgències: 93 799 55 99

Spm systems

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

amena
TU LIBERTAD.

PTAS.
MINUTO

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ